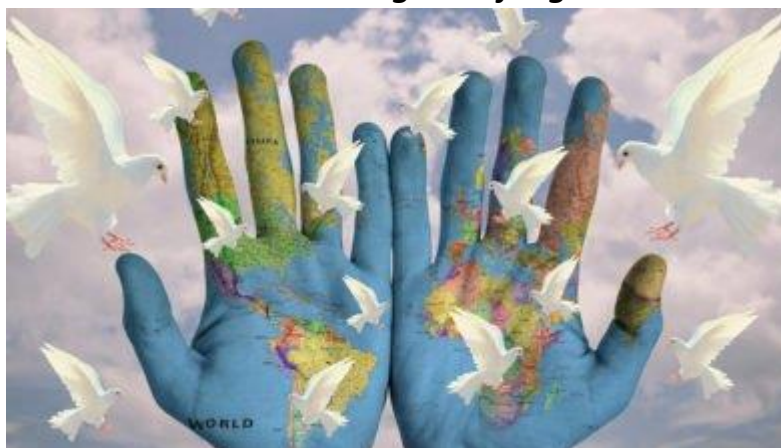

Uitgevlogen...

Een Pinksterviering voor jong en oud

---

* Iedereen die de kerk binnenkomt wordt verwelkomd door kinderen. Er zijn vier groepen van elk minimaal 3 kinderen:

- 1. Een groep die met bladertakken zwaait**
- 2. Een groep met kinderen die zonnebrillen en petten dragen. Zij fouilleren de gasten**
- 3. Een groep die aandachtig door verrekijkers om zich heen kijkt**
- 4. Een groep die met gekleurde linten zwaait.**

* Nadat iedereen binnen is, gaan deze kinderen voorin de kerk staan. Ze bewegen niet. Er voegt zich ook een groepje kinderen met trommels en bekken bij hen.

* Op het podium zit een aantal kinderen, tieners en volwassenen (minimaal 3) aan een tafel. Ze lezen elk uit een boek.

* Ook staat er op de kansel of een aparte tafel een lege vogelkooi. Misschien samen met het liturgische bloemstuk? Achter die kooi staat een stevige stoel.

* 10 mensen krijgen bij binnenkomst een briefje met daarop een korte tekst. Zie scène 22.

* De pianist speelt bekende Pinksterliederen.

---

1. Wanneer de pianist stopt met spelen, klinkt een stem (Verteller):

Het is groot feest vandaag! Pinksterfeest! Maar dat feest kan niet zomaar plaatsvinden.

Wanneer je het Pinksterfeest viert, heb je feestvierders met gekleurde linten nodig.

2. De kinderen met de linten bewegen vrolijk met hun linten en lopen dan naar achteren.

3. Stem:

Wanneer je het Pinksterfeest viert, heb je windmakers nodig.

4. De kinderen met de bladertakken zwaaien met hun takken en lopen dan naar achteren.

5. Stem:

Wanneer je het Pinksterfeest viert, heb je vogelkijkers nodig.

6. De kinderen met de verrekijkers kijken door hun verrekijkers om zich heen en lopen al turend naar achteren.

7. Stem:

Maar heb je met het Pinksterfeest ook lawaai en dreigend geluid nodig???

8. De kinderen met de trommels en bekken beginnen hun instrumenten te bespelen en lopen al spelend naar achteren.

9. Stem:

Maar heb je met het Pinksterfeest ook strenge en sterke bewakers nodig???

10. De kinderen met de petten en zonnebrillen slaan hun armen over elkaar en lopen argwanend om zich heen kijkend naar achteren.

11. Samen zingen: Lied 288

12. Verteller komt binnen.

13. Verteller:

Vroeger was alles beter. Toen was Jezus nog gewoon in hun midden. Hij vertelde hen mooie verhalen en deed de liefste dingen voor verdrietige mensen. Maar dat was vroeger. Toen Jezus nog niet verdwenen was, nog niet terug naar de hemel. Een wolk was tussen hen en hun Jezus in komen te hangen. Niets meer van te zien.

Nu zitten ze daar, op zolder, ergens in een huis in Jeruzalem. Ze hebben de afgelopen dagen gebeden, gepraat en veel gelezen. Misschien lezen ze in de oude boeken nog iets over wat Jezus hen heeft geleerd. Dan is Jezus nog een beetje bij hen. Dan voelen ze zich niet zo alleen.

Daar zitten ze, de vrienden van Jezus. Zonder Jezus.

14. De kinderen, tieners, volwassenen aan tafel op het podium zijn druk aan het lezen in de boeken die voor hen liggen. Even is het stil in de kerk.

15. Verteller:

Ze worden moe, die vrienden van Jezus. Ze hebben veel te weinig geslapen. En ze zijn te verdrietig om vrolijk en blij rond te dansen.

Hoe lang kan een mens steeds met hetzelfde bezig zijn? Hoe lang kan een mens alleen maar terugdenken aan vroeger? Toen alles beter was? Daar word je toch moe van?

En langzamerhand vallen ze in slaap. Die vrienden van Jezus.

16. De pianist speelt een slaapliedje.

17. Verteller:

Is het een droom? Of zien ze het echt gebeuren? Daar op die zolderkamer in Jeruzalem? Het lijkt te mooi om waar te zijn!

18. De kinderen met de gekleurde linten komen van achter uit de kerk op. Ze lopen overal in de kerk (dus niet alleen richting en op het podium!) en zwaaien met hun linten.

19. Samen zingen of solozang (terwijl de kinderen met de linten door blijven bewegen): lied 701

20. Verteller:

Er verschijnt een vogel in de wereld. Je ziet hem overal! In alle hoeken van de wereld. En weet je wat zo bijzonder is? Hij heeft veren in allerlei verschillende kleuren! Overal laat hij zijn gekleurde vleugels zien. Die vleugels wapperen en klapperen vrolijk en blij. Je ziet hem waar je ook maar kijkt. Kijk maar eens rond!

- Stilte -

Is het een droom van de verdrietige vrienden van Jezus? Omdat ze hun grote vriend zo missen? Toen zij nog met Jezus rondliepen was de wereld ook zo mooi gekleurd. Een regenboog altijd om hen heen! En net als met Jezus is er iets bijzonders aan de hand met deze kleurenvogel....

*Overal waar hij vliegt is het vrede. Echte, pure, voelbare vrede!
Hoor maar wat er gebeurt!*

21. De kinderen met de linten gaan in verschillende hoeken van de kerkzaal staan.

22. Tien mensen hebben bij binnenkomst een briefje met een korte tekst hierop ontvangen. Ze gaan staan. Verteller loopt met de microfoon bij hen langs. Zij spreken de tekst van hun briefje uit.

- a. Niemand dreigt met oorlog.*
- b. Alle vervuiling is uit de wereld.*
- c. Mensen huilen alleen van blijdschap.*
- d. Wolf en lam spreken af voor een middagwandeling.*
- e. Een bedelaar rijdt in een gouden koets.*
- f. Niemand in de klas wordt gepest.*
- g. Iedereen durft 'sorry' te zeggen.*
- h. Er zijn geen slachtoffers meer.*
- i. Iedereen heeft zin in een nieuwe dag.*
- j. Elke dag voelt als een lentedag.*

23. Samen zingen, in canon (4x):

[https://kerkliedwiki.nl/Vrede, vrede, gezegend met vrede#Opname beluist eren](https://kerkliedwiki.nl/Vrede,_vrede,_gezegend_met_vrede#Opname_beluist_eren))

Vrede, vrede, gezegend met vrede de wereld, de mens.

Dat zij elkaar raken, het hart van de hemel,

Het hart van de aarde

En hoop wordt geboren opnieuw en opnieuw.

24. Een kind leest een gedicht over vrede voor:

*Vandaag heb ik de vrede gemaakt.
Maar ik ben niet groot begonnen,
Niet reusachtig, wereldwijd.
Dat zou immers zinloos zijn,
Kansloos en dus hopeloos:
Want wie zou dat zo plots geloven?
Geloven duurt een eeuwigheid.
Nee, ik ben thuis begonnen
Met een briefje op de muur:
'Sorry voor zo-even'.
Dus ga ik vannacht heel lekker slapen,
Want vrede maak je echt niet ieder uur.*

25. Verteller:

*Overal waar de vogel van vrede vliegt zijn de mensen gelukkig met hun leven,
met elkaar, met zichzelf. In elke hoek van de wereld zijn de vleugels van de
vrede bereikbaar.*

*En je ziet de vrede volop in deze beelden. Zo is alles goed: is iedereen gelukkig,
is de wereld een paradijs:*

26. Op de beamer worden tenminste 3 tekeningen van kinderen en/of tieners en/of volwassenen getoond. Het zijn hun verbeeldingen van vrede. Elke tekening wordt 20 seconden getoond terwijl de pianist de melodie van het lied uit scène 23 speelt.

27. Verteller:

*Maar helaas! Ook de vogel van vrede is kwetsbaar. Hij kan zo stuk. En dan is
vrede iets van vroeger. Toen geluk heel gewoon was. Net als Jezus: verdwenen,
uit beeld, achter een wolk aan het zicht onttrokken.*

Ja, vrede kan zo stuk. Kijk maar wat er gebeurt.

Plotseling is het er.... Een dreigend geluid, een oorverdovend lawaai. Niets zal meer hetzelfde blijven.

28. De kinderen met de trommels en bekken komen luid spelend binnen en verspreiden zich met hun lawaai in de kerk.

Achter hen aan loopt een personage in een keurig pak, een mooi gewaad of elegante jurk. Hij/zij draagt een zonnebril. Hij/zij gaat naar voren en gaat staan bij de lege vogelkooi.

29. President:

Ik ben de president van een land waar alles mis lijkt te gaan. Mijn mensen zijn niet vrolijk. De lucht is er vies. Er is altijd ruzie, gepest, geduw en getrek. En dat wil ik niet! Ik wil een land waar vrede woont!

Ik wil dat alle mensen over 1000 jaar nog liederen over mij zingen. Dat ik de president was die echte, pure vrede in het land heeft gebracht. Dat ze schaterlachen van geluk als ze aan me denken. Omdat ze in het mooiste land van de wereld wonen. Zo'n president wil ik zijn!

30. Verteller:

En dan verandert alles. De presidente laat de vogel van vrede gevangen zetten. In een kooi waar alleen zij de sleutel van heeft. In haar paleis.

31. De kinderen met de linten gaan rondom de kooi zitten, met hun hoofd gebogen.

32. Achter uit de kerk komen de kinderen met een pet en een zonnebril op. Ze gaan streng kijkend voor de kooi en de kinderen met de linten staan.

33. President:

Nu heb ik de vogel van de vrede. Nu zullen alle mensen in mijn land vrolijk en gelukkig worden. Mijn land wordt het land met de meeste vrede van de wereld! En ik word nooit vergeten!

34. De president gaat op een stoel o.i.d. achter de kooi staan. Hij steekt een

sleutel in de lucht.
Hij blijft daar staan.

35. Samen zingen (melodie Alles Wordt Nieuw III,30):

1. Waar is de vogel van vrede heen, is hij verstoppt achter boom of een steen? Is hij ver weg over land, over zee, zeg het me snel, dan neem ik hem mee!
2. Vliegt hij verheven, boven ons uit, is hij gebroken, en stil, geen geluid? Is hij niet hier en is hij niet daar, is het nu nee, of is het nu ja?
3. Zijn alle dromen dan toch bedrog, hebben wij hier tevergeefs gezocht? Is het een sprookje en is het niet waar, is het er nee, of is het er ja?
4. Wij willen weten, wij willen zien, wij willen weten, wij tellen tot tien.
Geef ons een teken van vrede mee! Is het er ja, of is het er nee?

36. Verteller vraagt aan mensen in de kerkzaal wat ze denken dat er gaat gebeuren nu de vogel in de kooi zit en bewaakt wordt.

37. Verteller:

De mensen in de uithoeken van de wereld beginnen zich af te vragen waar de vrede is gebleven. Eens was hij in hun midden. Maar nu is het net alsof er een wolk tussen hen en de vogel van vrede is komen te hangen. Niets meer van te zien. Vrede is ver te zoeken.

38. Op de beamer wordt onderstaand bericht geprojecteerd (uit Trouw 24-5-19). Een stem (van iemand die niet zichtbaar is: kind uit scène 24?) leest het bericht voor:

39. Verteller:

Weg is de vrede. De mensen in de wereld voelen zich alleen en ongelukkig. Daarom beginnen ze te bidden om vrede:

40. Een volwassene uit de gemeente spreekt een gebed om vrede uit:

*God van Vrede,
om uw Vrede
bidden wij,
wij hier bijeen
samen met mensen wereldwijd
voor een wereld
waar zo vaak geen plek lijkt
voor uw Visioen
waar mensen dromen hebben afgeleerd
stomgeslagen door al het geweld.*

God van alle mensen,

*om uw Vrede bidden wij
voor hen die
moeten leven te midden
van onrecht en haat
aanslagen en oorlogen
verwoesting en verwarring
racisme en discriminatie
uitbuiting en vernedering
honger en armoede
ziekte en dood
angst en onzekerheid*

*Goede God,
Laat uw vogel van vrede vliegen,
Overal ter wereld!
verbreek de angst
voor wie anders is
leer ons dromen opnieuw
van dat Messiaanse Rijk
waar mensen zich
weten te verbinden
met elkaar
in liefde, recht en vrede.
Amen.*

41. Samen zingen: lied 680: 1,2,3

42. Verteller:

*De vogel van vrede vliegt niet meer. Hij zit maar in de kooi van de presidente.
Alle mensen in de wereld gaan op zoek naar de vrede. Maar hij is verder weg
dan ooit.*

43. De kinderen met de verrekijkers komen op en kijken door hun verrekijkers in het rond. Naar boven, om zich heen, naar beneden. Maar ze blijven lopen en zoeken. De pianist speelt hierbij de melodie van Alles Wordt Nieuw III,30 (Waar zou de stad van de vrede zijn).

44. Na ongeveer 1 minuut gaan deze kinderen weer achter in de kerk af.

45. Verteller:

Nu de vogel is opgesloten verliest hij zijn kleuren. Hij vliegt niet meer. En langzamerhand valt hij in slaap. Er verandert ook helemaal niets in het land van de presidente. Het blijft een chaos. Ook in het land van de presidente is de vrede ver te zoeken. Vrede moet kunnen vliegen!

46. Samen zingen: lied 681 (7x)

47. Een onzichtbaar kind, tiener of volwassene leest het verhaal van Pinksteren voor uit de kinderbijbel 'Het grote avontuur van God en mensen'.

De eerste christenen

PINKSTEREN

Handelingen 2,1-11

Isaak slentert door de straten van Jeruzalem. Het is druk vanwege het Pinksterfeest. De nauwe straatjes krioelen van de mensen. Soms moet Isaak zich tegen de muur drukken om een jongen met een kar door te laten. In een van de bredere straten ziet hij opeens een heleboel mensen bij elkaar staan. Wat is daar aan de hand?

Isaak gaat op zijn tenen staan. Vooraan staat iemand te praten. Hij maakt grote armgebaren. Niet veel verder staat nog iemand. Ook hij vertelt vol vuur. Steeds meer mensen komen luisteren naar wat zij zeggen. Isaak dringt naar voor tussen de mensen. Waar hebben die mannen het toch over? Opeens hoort hij de naam Jezus vallen. Isaak snapt er niets van. Dat is toch die man die ze nog niet lang geleden aan het kruis hebben genageld? Die is toch dood! Waarom praten ze nu nog over hem? Dat is toch allemaal afgelopen!

Een van de vrienden van Jezus loopt vlak langs Isaak heen. Isaak kent hem nog, hij heeft hem gezien toen Jezus nog leefde.

'Hé, waarom praten jullie nog steeds over die Jezus van jullie?' vraagt Isaak. 'Die is toch dood?'

De man schudt zijn hoofd en lacht. 'Hij is nog altijd bij ons. Dat voelen we gewoon, daar zijn we zeker van!'

Een van de omstanders zegt: 'Dat kan toch niet, Petrus!'

Maar Petrus houdt vol: 'Een heleboel dingen die Jezus vroeger gezegd heeft, beginnen we nu pas echt te begrijpen. Over God die hij zijn vader noemde. Over hoe we moeten zorgen dat iedereen erbij hoort. We willen iedereen over Jezus vertellen!'

'Maar Jezus is toch dood', houdt Isaak vol. 'Hoe kunnen jullie dan doen alsof er niets gebeurd is!'

'Na zijn dood zaten we bang en verdrietig bij elkaar', vertelt Petrus. 'Al onze hoop was kapotgeslagen. Jezus had ons iets wijsgemaakt! Van al zijn mooie dromen was niets terechtgekomen! We durfden haast niet meer buiten te komen en we wisten niet hoe het nu verder moest. Toen zei opeens iemand: "We kunnen hier niet eeuwig zo blijven zitten. Vertel nog eens over Jezus." En allemaal herinnerden we ons dingen over Jezus, wat hij gezegd of gedaan had. We werden helemaal warm vanbinnen als

we aan hem dachten. Hij was dan wel dood, maar toch was dat niet het einde. Met wat hij gezegd en gedaan had, moesten wij verder gaan. En we voelden heel duidelijk dat hij ons daarbij zou helpen. Hij had dat ook gezegd vroeger: als ik er niet meer ben, stuur ik jullie de Geest als een helper en een trooster.'

'En toen zijn jullie op straat over Jezus gaan praten?' vraagt Isaak.

Petrus lacht. 'Dat was heel raar. We konden gewoonweg niet meer blijven zitten. Het was alsof er een wind door de kamer had gewaaid, die al onze angst en moedeloosheid had meegenomen. We waren niet meer tegen te houden en we begonnen tegen iedereen die het wilde horen over Jezus te vertellen. Er waren zelfs mensen die een andere taal spraken, maar die ons toch begrepen omdat we zo enthousiast waren!'

Isaak blijft nog een hele tijd staan luisteren naar wat die vrienden van Jezus vertellen. Er staan veel mensen om hen heen. Sommige mensen lachen om hen, omdat ze zo luid praten en grote armgebaren maken. 'Ze hebben zeker te veel wijn gedronken!' zeggen ze.

Wat ze zeggen klinkt goed en waar, vindt Isaak. Hij wil er best nog meer over horen.

48. Verteller:

Is nu echt iedereen in slaap gevallen? De vogel van vrede... De vrienden van Jezus... De hele wereld lijkt wel een slaapkamer! Niemand lijkt nog meer iets te verwachten. Zit iedereen dan opgesloten op zijn zolderkamer of in zijn kooi? Dit kan toch niet? Hier mag het leven toch niet voor bedoeld zijn? Een dommelend leven...

49. De pianist speelt het slaapliedje uit scène 16. Even gebeurt er niets.

50. Dan gaat het pianospel over in de melodie van scène 23. Dit wordt alsmaar luider en krachtiger gespeeld

[https://kerkliederwiki.nl/Vrede, vrede, gezegend met vrede#Opname beluisteren](https://kerkliederwiki.nl/Vrede,_vrede,_gezegend_met_vrede#Opname_beluisteren)

51. Er komen twee groepen kinderen binnen. De groep met de trommels en bekken en de groep met de bladertakken. De muzikanten spelen op hun instrumenten en de kinderen met de takken zwaaien er uitbundig mee.

52. Verteller:

*Dan gebeurt er iets waar niemand meer op durfde te hopen. Er begint een harde wind te waaien. Kijk maar! Overal waait het. En het dondert. De hemel wordt onrustig! Bladeren beginnen te bewegen. Alles beweegt!
En kijk eens wat er gebeurt in de zolderkamer en met de vogelkooi! De wind dringt binnen in de kamer waar de vrienden van Jezus dommelen. En hij waait zelfs in het zwaarbewaakte paleis van de presidente. Deuren zwaaien open. De vogelkooi gaat van het slot.*

53. De kinderen met de bladertakken en de muziekinstrumenten komen op het podium en blijven geluid maken en zwaaien. De kinderen met de petten en zonnebrillen rennen de kerk uit, met hun handen voor hun oren. De kinderen met de linten staan op en dansen weer de kerk door, uitbundig zwaaiend met hun linten. Ook de 3 personen met een boek aan tafel worden wakker. Ze gaan op de tafel staan, met hun boek in de hand.

54. In de kerk staan op verschillende en goed over de ruimte verdeelde plaatsen mensen op (leiding kindernevendienst?). Ze delen aan allerlei mensen in hun omgeving gekleurde veren uit. Elke aanwezige krijgt één veer in een bepaalde kleur. Een van de uitdelers geeft een veer aan de president(e).

55. Verteller:

De vogel van vrede kan weer over de wereld vliegen. Zijn gekleurde vleugels komen overal. Iedereen krijgt een deel van de vogel. Ook de presidente krijgt een veer.

Iedereen doet mee in de wereld van de vrede.

Het is alsof iedereen op de wereld de vogel dichtbij zich voelt. En in zich. Alle mensen krijgen er een kleur van.

Maar de mensen houden de vrede niet voor zichzelf. Ze delen ervan uit. Vrede wordt verspreid. De vogel van vrede wordt gedeeld onder alle mensen, overal

ter wereld. Niemand kan bij de pakken neer gaan zitten. Niemand kan dommelen en wegduiken.

Deel je veer maar met iemand anders. En krijg er een terug! En wens die ander iets goeds toe. Wat wens je degene die jij een veer geeft?

56. Alle aanwezigen delen hun veren en noemen hun goede wens.

57. De pianist zet in met lied 421.

58. De tekst van lied 421 wordt op de beamer getoond. Iedereen zingt het lied mee (5x). Evt. zet een solist(e) in.

59. Verteller:

*Niemand blijft achter. Niemand duikt weg voor de vogel van de vrede. Iedereen deelt en komt in beweging. Muziek klinkt. De wind waait. Overal zie je kleuren. Het is mogelijk. Buiten de zolderkamers en de kooien! Met jouw veer, in jouw kleur. Jij hebt die te geven. Jij hebt die te delen. Dan gaat de vrede van hand tot hand, en van mond tot mond, de wereld rond.
Het is feest vandaag!*

60. Samen zingen: Lied 683

61. Collecte

62. Verteller (staande, voor zover mogelijk):

*Zo zijn de kleuren van God voor ons
om ons de weg naar liefde te wijzen.*

De Geest van God is naast ons

*om ons in de armen te sluiten
als het gevaar ons bedreigt.*

De Geest van God is achter ons

*om ons steun te geven
als de tegenwind in ons leven sterk is.*

De Geest van God is onder ons

*om ons op te vangen
wanneer we dreigen te vallen.*

De Geest van God is in ons

om ons kracht te geven wanneer we verdriet hebben.

*De Geest van God is om ons heen als een beschermende muur
wanneer andere muren dreigen te vallen.*

De Geest van God is boven ons

om ons te zegenen.

Zo zegent Hij,

de God van vrede,

de God van de Pinkstergeest:

vandaag, morgen, zonder einde...

63. Samen zingen: Lied 687 (staande, voor zover mogelijk)